

ระเบียบมหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ว่าด้วย การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๖

เพื่อให้การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องตามเกณฑ์ของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๔ (๒) แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ และมติที่สภามหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในคราวประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๖ มีมติเห็นสมควรออกระเบียบมหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ว่าด้วย การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๖ ไว้ดังต่อไปนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบมหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ว่าด้วย การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๖”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้สำหรับหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทุกหลักสูตร ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๖๖ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ว่าด้วย การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒

(๒) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ว่าด้วย การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๖

บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่งหรือหนังสืออื่นใด ที่ประกาศใช้ก่อนระเบียบนี้ ซึ่งมีข้อความที่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายถึง มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

“สภามหาวิทยาลัย” หมายถึง สภามหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

“อธิการบดี” หมายถึง อธิการบดีมหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

“คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัย” หมายถึง คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

“คณะกรรมการบริหารหลักสูตร” หมายถึง คณะกรรมการบริหารหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

“คณบดี” หมายถึง คณบดีประจำคณะในมหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

หน้าที่ ๒

“ประธานหลักสูตร” หมายถึง ประธานของแต่ละหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาในมหาวิทยาลัย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

“อาจารย์ประจำ” หมายถึง ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์ หรือบุคคลในองค์กรภายนอกที่มีการตกลงร่วมผลิต ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบตามพันธกิจของมหาวิทยาลัย และมีความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

“อาจารย์ผู้สอน” หมายถึง อาจารย์ผู้สอนของแต่ละหลักสูตรในมหาวิทยาลัย

“อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์” หมายถึง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก หรืออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมของแต่ละหลักสูตรในมหาวิทยาลัย

“อาจารย์ประจำหลักสูตร” หมายถึง อาจารย์ประจำหลักสูตรในมหาวิทยาลัยที่มีคุณวุฒิตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาของหลักสูตรที่เปิดสอน ซึ่งมีหน้าที่สอนและค้นคว้าวิจัยในสาขาวิชาดังกล่าว ทั้งนี้สามารถเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรหลายหลักสูตรได้ในเวลาเดียวกัน แต่ต้องเป็นหลักสูตรที่อาจารย์ผู้นั้นมีคุณวุฒิตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาของหลักสูตร

“อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร” หมายถึง อาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีภาระหน้าที่ในการบริหารและพัฒนาหลักสูตร และการเรียนการสอน ตั้งแต่การวางแผน การควบคุมคุณภาพ การติดตามประเมินผล และการพัฒนาหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรต้องอยู่ประจำหลักสูตรนั้นตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาโดยจะเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเกินกว่า ๑ หลักสูตรในเวลาเดียวกันไม่ได้ ยกเว้นพบเหตุวิฤกษ์หรือสเหตุวิฤกษ์ให้เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้อีกหนึ่งหลักสูตร และอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรสามารถเข้าได้ไม่เกิน ๒ คน

“อาจารย์พิเศษ” หมายถึง ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัยที่มีประสบการณ์ในวิชาชีพหรือมีความรู้ความชำนาญในวิชาการและมหาวิทยาลัยได้เชิญมาโดยปฏิบัติหน้าที่ให้คำปรึกษา สอน สอบหรือควบคุมการวิจัยของนักศึกษา

“บัณฑิตศึกษา” หมายถึง การศึกษาในระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ระดับปริญญาโท และระดับปริญญาเอก

“นักศึกษา” หมายถึง นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัย

“การตกลงร่วมผลิต” หมายถึง การทำข้อตกลงร่วมมือกันอย่างเป็นทางการ ระหว่าง มหาวิทยาลัย กับองค์กรภายนอกในการพัฒนาและบริหารหลักสูตร โดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัยและองค์กรภายนอกนั้นๆ

“องค์กรภายนอก” หมายถึง สถาบันอุดมศึกษาในหรือต่างประเทศ ที่ได้รับการรับรองจากหน่วยงานที่รับผิดชอบการศึกษาของประเทศนั้น หรือหน่วยงานราชการระดับกรมหรือเทียบเท่า หรือหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ หรือบริษัทเอกชนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หากเป็นบริษัทเอกชนที่ไม่ได้จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ให้อยู่ในดุลยพินิจของสภามหาวิทยาลัย โดยต้องแสดงศักยภาพและความพร้อมในการร่วมผลิตบัณฑิตให้ได้คุณภาพตามมาตรฐานการอุดมศึกษา

หมวด ๒

คณาจารย์ และคณะกรรมการควบคุมการศึกษา

ข้อ ๕ การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาให้ดำเนินการดังนี้

๕.๑ ให้มีคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัย และคณะกรรมการบริหารหลักสูตรในแต่ละหลักสูตรในระดับบัณฑิตศึกษา โดยมีองค์ประกอบและหน้าที่ดังต่อไปนี้

๕.๑.๑ คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัย

ก. องค์ประกอบ

- (๑) รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ เป็นประธานกรรมการ
- (๒) ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ครอบคลุมทุกคณะที่มีการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา เป็นกรรมการ
- (๓) คณบดีทุกคณะที่มีการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา เป็นกรรมการ
- (๔) ประธานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาทุกหลักสูตร เป็นกรรมการ
- (๕) เจ้าหน้าที่สำนักมาตรฐานวิชาการและทะเบียน จำนวน ๑ คน เป็นเลขานุการ

ข. หน้าที่

- (๑) อนุมัติหัวข้อ การค้นคว้าอิสระ วิทยานิพนธ์ และดุษฎีนิพนธ์

๕.๑.๒ คณะกรรมการบริหารหลักสูตร

ก. องค์ประกอบ

- (๑) ประธานหลักสูตร
- (๒) อาจารย์ประจำหลักสูตร

ข. หน้าที่

- (๑) จัดการศึกษาของหลักสูตร
- (๒) อนุมัติผลการเรียนของหลักสูตร
- (๓) ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
- (๔) พัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา
- (๕) เสนอแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม (ถ้ามี) และอาจารย์ผู้สอบ การค้นคว้าอิสระ วิทยานิพนธ์ ดุษฎีนิพนธ์ต่อคณบดี
- (๖) กลับกรองและเสนอขออนุมัติหัวข้อการค้นคว้าอิสระ วิทยานิพนธ์ ดุษฎีนิพนธ์ต่อคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัย
- (๗) อนุมัติรายงานฉบับสมบูรณ์ และตรวจสอบการเผยแพร่การค้นคว้าอิสระ วิทยานิพนธ์ ดุษฎีนิพนธ์ ให้เป็นไปตามระเบียบมหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ว่าด้วย การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๖
- (๘) เสนอรายชื่อนักศึกษาที่เรียนครบตามหลักสูตรต่อคณบดี

ข้อ ๖ จำนวน คุณวุฒิและจำนวนอาจารย์

๖.๑ ประกาศนียบัตรบัณฑิต

๖.๑.๑ อาจารย์ประจำหลักสูตร มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของตนเอง และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ เรื่อง ในรอบ ๕ ปี ย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ เรื่อง ต้องเป็นผลงานวิจัย

๖.๑.๒ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวนอย่างน้อย ๓ คน มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า ที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์หรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของตนเอง เป็นผลงานทางวิชาการได้รับการเผยแพร่ตาม

หลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ เรื่องในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ เรื่อง ต้องเป็นผลงานวิจัย

กรณีมีการตกลงร่วมผลิตกับองค์ภายนอก ต้องมีอาจารย์ประจำหลักสูตรจากมหาวิทยาลัยเจ้าของหลักสูตรนั้นเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอย่างน้อย ๒ คน

กรณีที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับสาขาวิชาที่ไม่สามารถสรรหาอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรครบตามจำนวน มหาวิทยาลัยต้องเสนอจำนวนและคุณสมบัติของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่มีนั้นให้ คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาพิจารณาเป็นรายกรณี

๖.๑.๓ อาจารย์ผู้สอน อาจเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษที่มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโท หรือเทียบเท่า ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือในสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน และต้องมีประสบการณ์ด้านการสอนและมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษารับปริญญาของตนเอง และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่ในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๑ เรื่อง ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง

กรณีอาจารย์พิเศษที่ไม่มีคุณวุฒิตามที่กำหนดข้างต้น ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ และประสบการณ์เป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับรายวิชาที่สอนโดยผ่านความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย ทั้งนี้หากรายวิชาใดมีความจำเป็นต้องใช้อาจารย์พิเศษ ต้องมีอาจารย์ประจำร่วมรับผิดชอบกระบวนการเรียนการสอน และพัฒนานักศึกษา ตลอดระยะเวลาของการจัดการเรียนการสอนรายวิชานั้นๆ ด้วย

อาจารย์ใหม่ที่มีคุณวุฒิระดับปริญญาเอก แม้ยังไม่มีผลงานทางวิชาการหลังสำเร็จการศึกษา อนุโลมให้เป็นอาจารย์ผู้สอนในระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตได้ แต่ทั้งนี้หากจะทำหน้าที่เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร และอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ต้องมีผลงานทางวิชาการสำเร็จการศึกษาอย่างน้อย ๑ เรื่อง ภายใน ๒ ปี หรือ ๒ เรื่อง ภายใน ๔ ปี หรือ ๓ เรื่องภายใน ๕ ปี

๖.๒ ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง

๖.๒.๑ อาจารย์ประจำหลักสูตร มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโท หรือเทียบเท่า ที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์หรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของตนเอง และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ เรื่องในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ เรื่องต้องเป็น ผลงานวิจัย

๖.๒.๒ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวนอย่างน้อย ๓ คน มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า ที่มีตำแหน่งศาสตราจารย์หรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของตนเอง และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ เรื่อง ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย ๑ เรื่อง ต้องเป็นผลงานวิจัย

กรณีมีการตกลงร่วมผลิตกับองค์กรภายนอก ต้องมีอาจารย์ประจำหลักสูตรจาก มหาวิทยาลัยเจ้าของหลักสูตรนั้นเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอย่างน้อย ๒ คน

กรณีที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับสาขาวิชาที่ไม่สามารถสรรหาอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรครบตามจำนวน มหาวิทยาลัยต้องเสนอจำนวนและคุณสมบัติของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่มีนั้นให้ คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาพิจารณาเป็นรายกรณี

๖.๒.๓ อาจารย์ผู้สอน อาจเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษ ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก หรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า ที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์หรือเทียบเท่าในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันหรือในสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน และต้องมีประสบการณ์ด้านการสอนและมีผลงานทาง

หน้าที่ ๕

วิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของตนเอง และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๑ เรื่อง ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง

กรณีอาจารย์พิเศษที่ไม่มีคุณวุฒิตามที่กำหนดข้างต้น ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์เป็นที่ยอมรับซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับรายวิชาที่สอนโดยผ่านความเห็นจากสภามหาวิทยาลัย ทั้งนี้ หากรายวิชาใดมีความจำเป็นต้องใช้อาจารย์พิเศษอาจารย์ประจำร่วมรับผิดชอบกระบวนการเรียนการสอนและพัฒนา นักศึกษา ตลอดระยะเวลาของการจัดการเรียนการสอนรายวิชานั้นๆ ด้วย

๖.๒.๔ อาจารย์ใหม่ที่มีคุณวุฒิระดับปริญญาเอก แม้ยังไม่มีผลงานทางวิชาการหลังสำเร็จการศึกษา อนุมัติให้เป็นอาจารย์ผู้สอนในระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูงได้ แต่ทั้งนี้ หากจะทำหน้าที่เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร และอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ต้องมีผลงานทางวิชาการภายหลังสำเร็จการศึกษาอย่างน้อย ๑ เรื่อง ภายใน ๒ ปี หรือ ๒ เรื่อง ภายใน ๔ ปี หรือ ๓ เรื่อง ภายใน ๕ ปี

๖.๓ ปริญญาโท

๖.๓.๑ อาจารย์ประจำหลักสูตร มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าและมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของตนเอง โดยเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ เรื่อง ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง และอย่างน้อย ๑ เรื่อง ต้องเป็นผลงานวิจัย

๖.๓.๒ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวนอย่างน้อย ๓ คน มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์หรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของตนเอง โดยเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ เรื่องในรอบ ๕ ปีย้อนหลังและอย่างน้อย ๑ เรื่อง ต้องเป็นผลงานวิจัย

กรณีมีการตกลงร่วมผลิตกับองค์กรภายนอก ต้องมีอาจารย์ประจำหลักสูตรจากมหาวิทยาลัยเจ้าของหลักสูตรนั้นเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอย่างน้อย ๒ คน

กรณีที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับสาขาวิชาที่ไม่สามารถสรรหาอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรครบตามจำนวน มหาวิทยาลัยต้องเสนอจำนวนและคุณวุฒิของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่มีนั้น ให้คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาพิจารณาเป็นรายกรณี

๖.๓.๓ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

๑) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ต้องเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์หรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของตนเองโดยเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ เรื่อง ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง และอย่างน้อย ๑ เรื่องต้องเป็นผลงานวิจัย

๒) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) ต้องมีคุณวุฒิและคุณสมบัติ ดังนี้
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมที่เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรหรืออาจารย์ประจำหรือนักวิจัยประจำ ต้องมีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการเช่นเดียวกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก สำหรับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๕ เรื่อง

หน้าที่ ๖

กรณีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่ไม่มีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการตามที่กำหนดข้างต้น ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจะต้องเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ โดยผ่านความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย

๖.๓.๔ อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ ต้องประกอบด้วยอาจารย์ประจำหลักสูตรและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบันอุดมศึกษา โดยอาจมีอาจารย์ประจำหรือนักวิจัยประจำร่วมเป็นผู้สอบด้วย รวมไม่น้อยกว่า ๓ คน ทั้งนี้ประธานกรรมการสอบต้องไม่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักหรืออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม โดยอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ ต้องมีคุณวุฒิ คุณสมบัตินี้และผลงานทางวิชาการ ดังนี้

๑) กรณีอาจารย์ประจำหลักสูตรหรืออาจารย์ประจำหรือนักวิจัยประจำต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์หรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของตนเองโดยเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ เรื่องในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง และอย่างน้อย ๑ เรื่องต้องเป็นผลงานวิจัย

๒) กรณีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าและมีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๕ เรื่อง

กรณีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่ไม่มีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการตามที่กำหนดข้างต้น ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจะต้องเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ โดยผ่านความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย

๖.๓.๕ อาจารย์ผู้สอน ต้องเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษ ที่มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือในสาขาวิชาของรายวิชาที่สอนและต้องมีประสบการณ์ด้านการสอนและมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษา เพื่อรับปริญญาของตนเอง และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการ อย่างน้อย ๑ เรื่อง ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง

กรณีอาจารย์พิเศษที่ไม่มีคุณวุฒิตามที่กำหนดข้างต้น ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์เป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับรายวิชาที่สอน โดยผ่านความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย ทั้งนี้ หากรายวิชาใดมีความจำเป็นต้องใช้อาจารย์พิเศษ ต้องมีอาจารย์ประจำร่วมรับผิดชอบกระบวนการเรียนการสอนและพัฒนานักศึกษา ตลอดระยะเวลาของการจัดการเรียนการสอนรายวิชานั้นๆ ด้วย

อาจารย์ใหม่ที่มีคุณวุฒิระดับปริญญาเอก แม้ยังไม่มียผลงานทางวิชาการหลังสำเร็จการศึกษา อนุโลมให้เป็นอาจารย์ผู้สอนในระดับปริญญาโทได้ แต่ทั้งนี้หากจะทำหน้าที่เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ในระดับปริญญาโท ต้องมีผลงานทางวิชาการภายหลังสำเร็จการศึกษาอย่างน้อย ๑ เรื่องภายใน ๒ ปี หรือ ๒ เรื่องภายใน ๔ ปี หรือ ๓ เรื่อง ภายใน ๕ ปี

๖.๔ ปริญญาเอก

๖.๔.๑ อาจารย์ประจำหลักสูตร มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์หรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของตนเอง โดยเป็นผลงานทางวิชาการประเภทงานวิจัยที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ เรื่อง ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง

๖.๔.๒ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวนอย่างน้อย ๓ คน มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งศาสตราจารย์หรือเทียบเท่าและมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่

ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของตนเอง โดยเป็นผลงานทางวิชาการประเภทงานวิจัยที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ เรื่อง ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง กรณีมีการตกลงร่วมผลิตกับองค์กรภายนอก ต้องมีอาจารย์ประจำหลักสูตรจากมหาวิทยาลัยเจ้าของหลักสูตรนั้นเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอย่างน้อย ๒ คน

กรณีที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับสาขาวิชาที่ไม่สามารถสรรหาอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรครบตามจำนวน มหาวิทยาลัยต้องเสนอจำนวนและคุณสมบัติของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่มีนั้นให้คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษาพิจารณาเป็นรายกรณี

๖.๔.๓ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

๑) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ต้องเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีคุณสมบัติปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์หรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของตนเองโดยเป็นผลงานทางวิชาการประเภทงานวิจัยที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการ ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง

๒) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ต้องมีอาจารย์ประจำหลักสูตรหรืออาจารย์ประจำหรือนักวิจัยประจำหรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ร่วมเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์อย่างน้อย ๑ คน โดยอาจารย์ประจำหลักสูตรหรืออาจารย์ประจำหรือนักวิจัยประจำต้องมีคุณสมบัติและผลงานทางวิชาการเช่นเดียวกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

สำหรับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกต้องมีคุณสมบัติปริญญาเอกหรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๑๐ เรื่อง

กรณีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่ไม่มีคุณสมบัติและผลงานทางวิชาการตามที่กำหนดข้างต้น ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจะต้องเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงมากเป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ โดยผ่านความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย

๖.๔.๔ อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ ต้องประกอบด้วยอาจารย์ประจำหลักสูตรโดยอาจมีอาจารย์ประจำหรือนักวิจัยประจำร่วมเป็นผู้สอบด้วย และผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบันอุดมศึกษาไม่น้อยกว่า ๒ คน รวมทั้งหมดแล้วไม่น้อยกว่า ๕ คน ทั้งนี้ ประธานกรรมการสอบต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก โดยอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ต้องมีคุณสมบัติ คุณสมบัติ และผลงานทางวิชาการ ดังนี้

๑) กรณีอาจารย์ประจำหลักสูตรหรืออาจารย์ประจำหรือนักวิจัยประจำต้องมีคุณสมบัติปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์เทียบเท่าและมีผลงานทางวิชาการประเภทงานวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อของตนเอง โดยเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๓ เรื่อง ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง

๒) กรณีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ต้องมีคุณสมบัติปริญญาเอกหรือเทียบเท่าและมีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๑๐ เรื่อง

กรณีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่ไม่มีคุณสมบัติและผลงานทางวิชาการตามที่กำหนดข้างต้น ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจะต้องเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงมากเป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ โดยผ่านความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย

๖.๔.๕ อาจารย์ผู้สอน ต้องเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษ ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก หรือเทียบเท่า หรือชั้นดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์หรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์หรือเทียบเท่าในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือในสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน และต้องมีประสบการณ์ด้านการสอนและมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาของตนเองและเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย ๑ เรื่อง ในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง กรณีอาจารย์พิเศษที่ไม่มีคุณวุฒิตามที่กำหนดข้างต้น ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์เป็นที่ยอมรับซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับรายวิชาที่สอน โดยผ่านความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย ทั้งนี้หากรายวิชาใดมีความจำเป็นต้องใช้อาจารย์พิเศษ ต้องมีอาจารย์ประจำร่วมรับผิดชอบกระบวนการเรียนการสอนและพัฒนานักศึกษา ตลอดระยะเวลาของการจัดการเรียนการสอนรายวิชานั้นๆ ด้วย

อาจารย์ใหม่ที่มีคุณวุฒิตะดับปริญญาเอก แม้ยังไม่มีผลงานทางวิชาการหลังสำเร็จการศึกษา อนุมัติให้เป็นอาจารย์ผู้สอนในระดับปริญญาเอกได้ แต่ทั้งนี้ หากจะทำหน้าที่เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ในระดับปริญญาเอก ต้องมีผลงานทางวิชาการประเภทงานวิจัย ภายหลังสำเร็จการศึกษาอย่างน้อย ๑ เรื่อง ภายใน ๒ ปี หรือ ๒ เรื่อง ภายใน ๔ ปี หรือ ๓ เรื่อง ภายใน ๕ ปี

หมวด ๓

ระบบการจัดการศึกษา

ข้อ ๗ การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัย เป็นแบบสะสมหน่วยกิตใช้ระบบทวิภาคโดยหนึ่งปีการศึกษาแบ่งออกเป็นสองภาคการศึกษาตามปกติ หนึ่งภาคการศึกษาปกติให้มีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๕ สัปดาห์ ส่วนภาคการศึกษาฤดูร้อนมีระยะเวลาในการศึกษาเทียบเคียงกันได้ไม่น้อยกว่าภาคการศึกษาปกติ

ข้อ ๘ การคิดหน่วยกิต

๘.๑ รายวิชาภาคทฤษฎีที่ใช้เวลาบรรยายหรืออภิปรายปัญหาไม่น้อยกว่า ๑๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

๘.๒ รายวิชาภาคปฏิบัติที่ใช้เวลาฝึกหรือทดลองไม่น้อยกว่า ๓๐ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

๘.๓ การฝึกงานหรือการฝึกภาคสนามที่ใช้เวลาฝึกไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

๘.๔ การทำโครงการหรือกิจกรรมการเรียนอื่นใดตามที่ได้รับมอบหมายที่ใช้เวลาทำโครงการหรือกิจกรรมนั้นๆ ไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

๘.๕ การค้นคว้าอิสระที่ใช้เวลาศึกษาค้นคว้าไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

๘.๖ วิทยานิพนธ์ที่ใช้เวลาศึกษาค้นคว้าไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

๘.๗ กิจกรรมการเรียนอื่นใดที่สร้างการเรียนรู้ นอกเหนือจากรูปแบบที่กำหนดข้างต้นการนับระยะเวลาในการทำกิจกรรมนั้นต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต ให้เป็นไปตามที่สภามหาวิทยาลัยอุดมศึกษากำหนด

ข้อ ๙ การจัดการศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕

หน้าที่ ๙

ข้อ ๑๐ หลักสูตรบัณฑิตศึกษา แบ่งเป็น ๓ ระดับ ดังนี้

๑๐.๑ หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต และหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต

๑๐.๒ ปริญญาโท ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต โดยแบ่งการศึกษาเป็น ๒ แผน คือ

แผน ๑ แบบวิชาการ เน้นการเรียนรู้การทำวิจัย โดยการทำวิทยานิพนธ์สร้างองค์ความรู้ในศาสตร์สาขาวิชานั้น ทั้งนี้ สัดส่วนหน่วยกิตของวิทยานิพนธ์และหน่วยกิตของการศึกษารายวิชา ให้เป็นไปตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด โดยอาจเป็นวิทยานิพนธ์อย่างเดียวหรือมีทั้งการศึกษารายวิชาและทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งต้องทำวิทยานิพนธ์อย่างน้อย ๑๒ หน่วยกิต โดยไม่อาจศึกษารายวิชาอย่างเดียวได้

แผน ๒ แบบวิชาชีพ เน้นการศึกษารายวิชาและการค้นคว้าอิสระเชิงการประยุกต์ใช้ความรู้ในวิชาชีพโดยไม่ต้องทำวิทยานิพนธ์ ทั้งนี้ ให้มีการค้นคว้าอิสระไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต และไม่เกิน ๖ หน่วยกิต

๑๐.๓ ปริญญาเอก แบ่งการศึกษาเป็น ๒ แผน โดยเน้นการวิจัยเพื่อพัฒนานักวิชาการและนักวิชาชีพชั้นสูง คือ

แผน ๑ เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยโดยมีการทำวิทยานิพนธ์ที่ก่อให้เกิดความรู้ใหม่ สถาบันอุดมศึกษาอาจกำหนดให้เรียนรายวิชาเพิ่มเติมหรือทำกิจกรรมทางวิชาการอื่นเพิ่มขึ้นก็ได้โดยไม่นับหน่วยกิต แต่จะต้องมีผลสัมฤทธิ์ตามที่สถาบันอุดมศึกษากำหนด ดังนี้

แผน ๑.๑ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาโท จะต้องทำวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๔๘ หน่วยกิต

แผน ๑.๒ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาตรี จะต้องทำวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๗๒ หน่วยกิต

แผน ๒ เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยโดยมีการทำวิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพสูง และก่อให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการและวิชาชีพ และศึกษารายวิชาเพิ่มเติม ดังนี้

แผน ๒.๑ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาโท จะต้องทำวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต และศึกษารายวิชาอีกไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต

แผน ๒.๒ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาตรี จะต้องทำวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๔๘ หน่วยกิต และศึกษารายวิชาอีกไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต

ข้อ ๑๑ การรับเข้าศึกษา

๑๑.๑ ประกาศนียบัตรบัณฑิต จะต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

๑๑.๒ ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง จะต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตหรือปริญญาโทหรือเทียบเท่า

๑๑.๓ ปริญญาโท จะต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

๑๑.๔ ปริญญาเอก จะต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ที่มีผลการเรียนดีมาก หรือปริญญาโทหรือเทียบเท่า และมีผลการสอบภาษาอังกฤษตามเกณฑ์ที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๑๒ การพิจารณารับเข้าศึกษา

๑๒.๑ คณะกรรมการบริหารหลักสูตร เป็นผู้เสนอจำนวนนักศึกษาที่จะรับในแต่ละปีการศึกษาตามแผนการรับนักศึกษาของหลักสูตร

๑๒.๒ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรเป็นผู้พิจารณาคัดเลือกผู้สมัครตามข้อ ๑๑ เข้าเป็นนักศึกษา โดยมีการทดสอบความรู้ซึ่งอาจเป็นการสอบข้อเขียน สอบสัมภาษณ์หรือวิธีการอื่นใดตามที่หลักสูตรกำหนด

กรณีผู้สมัครกำลังรอผลการศึกษา การรับเข้าศึกษาจะมีผลสมบูรณ์เมื่อผู้สมัครได้แสดงหลักฐานว่าสำเร็จการศึกษาแล้ว และมีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้หากปรากฏในภายหลังว่าหลักฐานที่นำมาประกอบการสมัครเข้าศึกษา ไม่ถูกต้องตามเกณฑ์ที่กำหนด และมีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดการรับนักศึกษา ถือว่าขาดคุณสมบัติของผู้มีสิทธิเข้าศึกษา โดยมหาวิทยาลัยจะไม่คืนเงินค่าเล่าเรียนและค่าใช้จ่ายใดๆ ทั้งสิ้น

ข้อ ๑๓ ระยะเวลาการศึกษา

ระยะเวลาการศึกษา หมายถึง เวลาการศึกษาทั้งหมดที่นักศึกษาใช้เพื่อการศึกษาและการสร้างผลงานทางวิชาการที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วย การเรียนรายวิชา การทำงานวิจัยและการเขียนการค้นคว้าอิสระหรือวิทยานิพนธ์หรือดุษฎีนิพนธ์ ตลอดจนการเผยแพร่ผลงานการค้นคว้าอิสระหรือวิทยานิพนธ์หรือดุษฎีนิพนธ์ ระยะเวลาการศึกษาให้นับตั้งแต่ภาคการศึกษาแรกที่นักศึกษาเข้าศึกษาในหลักสูตร จนถึงภาคการศึกษาที่นักศึกษาสอบผ่าน และดำเนินการครบตามโครงสร้างของหลักสูตร และเกณฑ์การสำเร็จการศึกษา

ทั้งนี้ไม่นับภาคการศึกษาที่นักศึกษาลาพัก เนื่องจากถูกเกณฑ์หรือระดมเข้ารับราชการ กองประจำการและ/หรือป่วย และคณะกรรมการบริหารหลักสูตร เห็นเป็นเอกฉันท์ว่าโรคนั้นเป็นอุปสรรคต่อการศึกษาและ/หรือเป็นอันตรายต่อผู้อื่น

๑๓.๑ ประกาศนียบัตรบัณฑิต ต้องมีระยะเวลาการศึกษาไม่เกิน ๓ ปีการศึกษา

๑๓.๒ ปริญญาโท ต้องมีระยะเวลาการศึกษาไม่เกิน ๕ ปีการศึกษา

๑๓.๓ ปริญญาเอก ต้องมีระยะเวลาการศึกษาไม่เกิน ๖ ปีการศึกษา

หมวด ๔

การลงทะเบียน การเพิ่ม และการเพิกถอนรายวิชา

ข้อ ๑๔ การลงทะเบียนเรียน

๑๔.๑ นักศึกษาทุกคนต้องลงทะเบียนเรียนด้วยตนเอง หรือมอบฉันทะให้บุคคลอื่นดำเนินการแทนได้ และต้องชำระค่าหน่วยกิต และค่าธรรมเนียมในแต่ละภาคการศึกษาให้เสร็จสิ้นภายในวันและเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด

๑๔.๒ นักศึกษาที่เข้าศึกษาเป็นภาคการศึกษาแรกจะต้องลงทะเบียนเรียนในวันและเวลาและรายวิชาที่มหาวิทยาลัยกำหนด และมหาวิทยาลัยสงวนสิทธิ์ในการคืนค่าหน่วยกิตและค่าธรรมเนียมในการลงทะเบียนเรียนภาคการศึกษาแรกที่เข้าศึกษา

๑๔.๓ ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร มหาวิทยาลัยอาจประกาศปิดรายวิชาใดวิชาหนึ่งหรือจำกัดจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาใดรายวิชาหนึ่ง

๑๔.๔ จำนวนหน่วยกิตที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียนให้กระทำตามเกณฑ์ดังนี้

๑๔.๔.๑ นักศึกษาลงทะเบียนเรียนได้ไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต และไม่เกิน ๑๕ หน่วยกิต ในแต่ละภาคการศึกษา และนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนภาคการศึกษาฤดูร้อนลงทะเบียนเรียนได้ไม่เกิน ๖ หน่วยกิต

๑๔.๔.๒ นักศึกษาอาจลงทะเบียนเรียนสูงกว่าหน่วยกิตที่กำหนดตามข้อ ๑๔.๔.๑ ได้เฉพาะกรณีที่เป็นารลงทะเบียนเรียนเป็นภาคการศึกษาสุดท้ายของหลักสูตรเท่านั้น โดยได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา หัวหน้าสาขาวิชา/ประธานหลักสูตร และได้รับการอนุมัติจากคณบดี

๑๔.๕ การลงทะเบียนเรียนแต่ละวิชาในแต่ละภาคการศึกษาวันและเวลาเรียน วันและเวลาสอบ จะต้องไม่ตรงกัน

๑๔.๖ การลงทะเบียนเรียนแต่ละรายวิชาหากมีรายวิชาพื้นฐานความรู้หรือรายวิชาบังคับก่อน (Prerequisite) ซึ่งได้กำหนดไว้ในหลักสูตร นักศึกษาต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชาดังกล่าวก่อน

๑๔.๗ นักศึกษาที่ไม่มาลงทะเบียนเรียนตามวันและเวลาที่กำหนด จะถูกปรับค่าธรรมเนียมลงทะเบียนช้ากว่ากำหนด

๑๔.๘ นักศึกษาที่ไม่ได้ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาปกติ เมื่อพ้นกำหนด ๓๐ วันนับจากวันเปิดภาคการศึกษา จะหมดสิทธิ์ในการลงทะเบียนเรียนสำหรับภาคการศึกษานั้น เว้นแต่จะมีเหตุอันสมควรและได้รับการอนุมัติจากรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

๑๔.๙ นักศึกษาที่ไม่ได้ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาปกติ จะต้องลาพักการศึกษาตามข้อ ๒๒.๑ ภายใน ๓๐ วัน นับจากวันเปิดภาคการศึกษานั้น มิฉะนั้นจะพ้นสภาพการเป็นนักศึกษา

ข้อ ๑๕ การลงทะเบียนเรียนซ้ำ

๑๕.๑ รายวิชาใดที่นักศึกษาค่าระดับคะแนนต่ำกว่า ๓.๐๐ นักศึกษาอาจลงทะเบียนรายวิชานั้นซ้ำอีกได้

๑๕.๒ รายวิชาใดที่กำหนดไว้ให้เป็นรายวิชาบังคับในหลักสูตร แต่นักศึกษาค่าระดับคะแนน ๐ นักศึกษาจะต้องลงทะเบียนรายวิชานั้นซ้ำอีกจนกว่าจะได้ค่าระดับคะแนนที่ผ่านเกณฑ์

๑๕.๓ รายวิชาใดที่กำหนดไว้ให้เป็นรายวิชาเลือกในหลักสูตร แต่นักศึกษาค่าระดับคะแนน ๐ นักศึกษาจะต้องลงทะเบียนรายวิชานั้นซ้ำหรือลงทะเบียนรายวิชาอื่นแทนได้ โดยคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

๑๕.๔ ในกรณีลงทะเบียนเรียนซ้ำ ให้แสดงผลการศึกษาเฉพาะครั้งที่ได้ค่าระดับคะแนนสูงสุดและจะไม่ปรากฏระดับคะแนนเดิมในใบรายงานผลการศึกษา

ข้อ ๑๖ การเพิ่มรายวิชาจะกระทำได้ภายใน ๒ สัปดาห์แรกของภาคการศึกษาหรือภายในสัปดาห์แรกของภาคการศึกษาฤดูร้อน

ข้อ ๑๗ การถอนรายวิชา หรือขอยกเลิกรายวิชาเรียน มีหลักเกณฑ์ดังนี้

๑๗.๑ ต้องดำเนินการภายใน ๗ วันนับจากวันเปิดภาคการศึกษา โดยรายวิชาที่ถอนนั้นจะไม่ปรากฏในรายงานผลการศึกษา และการถอนตามนัยนี้นักศึกษาสามารถดำเนินการได้ด้วยตนเองผ่านระบบอินเทอร์เน็ต

๑๗.๒ การถอนรายวิชาหลังจากระยะเวลาที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๗.๑ และก่อน ๒ สัปดาห์ของวันแรกของการสอบปลายภาคตามที่กำหนดในปฏิทินการศึกษา รายวิชาที่ถอนนั้นจะได้สัญลักษณ์ W และปรากฏในใบรายงานผลการศึกษา การถอนตามนัยนี้นักศึกษาสามารถดำเนินการได้ด้วยตนเองผ่านระบบอินเทอร์เน็ต

๑๗.๓ การถอนรายวิชาหลังจากระยะเวลาที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๗.๒ รายวิชาที่ถอนนั้นจะได้รับตัวอักษร F และจะปรากฏในใบรายงานผลการศึกษา

ข้อ ๑๘ การขอเพิ่มรายวิชาและการถอนรายวิชา จำนวนหน่วยกิตที่เรียนจะต้องไม่ขัดแย้งกับข้อ ๑๔.๔

หมวด ๕

การวัด และประเมินผลการศึกษา

ข้อ ๑๙ การวัดและประเมินผล

๑๙.๑ การวัดและประเมินผลในแต่ละรายวิชา เป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของอาจารย์ผู้สอนหรือคณะอาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาจะกำหนด

๑๙.๒ การวัดผลการสอบประมวลความรู้ การสอบวัดคุณสมบัติ และการสอบการค้นคว้าอิสระ วิทยานิพนธ์ ดุษฎีนิพนธ์ เป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของประธานหลักสูตร/หัวหน้าสาขาวิชาและอาจารย์ที่ปรึกษา

๑๙.๓ การวัดและประเมินผลรายวิชาให้ประเมินเป็นอักษรระดับชั้นและสัญลักษณ์ที่ไม่มีค่าระดับชั้น
ดังนี้

หน้าที่ ๑๒

๑๙.๓.๑ อักษรระดับชั้น มี ๖ ระดับชั้น ดังต่อไปนี้

ระดับชั้น	ความหมาย	ค่าระดับชั้นต่อหนึ่งหน่วยกิต
A	ดีเยี่ยม	๔.๐
B ⁺	ดีมาก	๓.๕
B	ดี	๓.๐
C ⁺	พอใช้	๒.๕
C	อ่อนมาก	๒.๐
F	ตก	๐

๑๙.๓.๒ สัญลักษณ์ที่ไม่มีค่าระดับชั้น มีความหมายดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์	ความหมาย
S	หมายความว่า ผลการศึกษาอยู่ในระดับชั้นเป็นที่น่าพอใจ (Satisfactory) และนับเป็นหน่วยกิตสะสมได้
U	หมายความว่า ผลการศึกษาอยู่ในระดับชั้นไม่เป็นที่พอใจ (Unsatisfactory) และไม่นับหน่วยกิตให้
I	หมายความว่า การวัดและประเมินผลยังไม่สมบูรณ์ (Incomplete) ใช้เมื่ออาจารย์ผู้สอนโดยความเห็นชอบของประธานหลักสูตร/หัวหน้าสาขาวิชาเห็นสมควรรอการวัดและประเมินผลไว้ก่อน อันเนื่องมาจากนักศึกษายังปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นส่วนประกอบการศึกษาวิชานั้นยังไม่สมบูรณ์
IP	หมายความว่า การศึกษาในรายวิชานั้นยังไม่สิ้นสุด (Inprocess) การให้สัญลักษณ์ IP จะกระทำเฉพาะรายวิชา การค้นคว้าอิสระ วิทยานิพนธ์ ดุษฎีนิพนธ์ หรือรายวิชาที่มีการปฏิบัติต่อเนื่องกันมากกว่าหนึ่งภาคการศึกษา สัญลักษณ์ IP จะถูกเปลี่ยนเมื่อการเรียนรายวิชานั้น สิ้นสุดลง และมีการประเมินผลการศึกษาเป็น S หรือ U ตามแต่กรณี
W	หมายความว่า ถอนหรือยกเลิกการลงทะเบียนเรียน (Withdrawn) ใช้เมื่อนักศึกษาได้รับการอนุมัติให้ถอนหรือยกเลิกการลงทะเบียนเรียนรายวิชา
CE	หมายความว่า การเทียบโอนผลการเรียนจากการทดสอบที่ไม่ใช่การทดสอบมาตรฐาน (Credit from Examination)
CT	หมายความว่า การเทียบโอนผลการเรียนจากการประเมินการศึกษา/อบรมที่จัดโดยหน่วยงานอื่น (Credit from Training)
CP	หมายความว่า การเทียบโอนผลการเรียนจากแฟ้มสะสมผลงาน (Credit from Portfolio)
CS	หมายความว่า การเทียบโอนผลการเรียนจากการทดสอบมาตรฐาน (Credit from Standardized Test)

๑๙.๔ การนับหน่วยกิต

๑๙.๔.๑ ให้นับจำนวนหน่วยกิตของทุกรายวิชาที่มีการลงทะเบียนตามหลักสูตรและมีการประเมินผลเป็นสัญลักษณ์ที่มีค่าระดับชั้น

๑๙.๔.๒ สำหรับรายวิชาที่มีการลงทะเบียนตามหลักสูตรและมีการประเมินผลเป็นสัญลักษณ์ที่ไม่มีค่าระดับชั้น ให้นับจำนวนหน่วยกิตรายวิชานั้นรวมในหน่วยกิตสะสม แต่ไม่ต้องนำมาคำนวณแต้มระดับชั้น

๑๙.๔.๓ กรณีที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาใดมากกว่าหนึ่งครั้ง ให้นับหน่วยกิตของรายวิชานั้นเป็นหน่วยกิตสะสมได้เพียงครั้งเดียว โดยพิจารณาจากการวัดและประเมินผลครั้งหลังสุด

๑๙.๕ การแก้ไขสัญลักษณ์ I ให้อาจารย์ผู้สอนหรือหลักสูตรที่รับผิดชอบรายวิชานั้น ประเมินเพิ่มเติมภายใน ๓ สัปดาห์ ในกรณีที่มีเหตุอันควร อาจารย์ผู้สอนหรือหลักสูตรที่รับผิดชอบรายวิชานั้นอาจขยายกำหนดเวลาดังกล่าวได้ แต่ทั้งนี้ไม่เกิน ๒ สัปดาห์แรกของภาคการศึกษาปกติถัดไป เมื่อพ้นกำหนดดังกล่าวยังไม่สามารถประเมินผลได้ สัญลักษณ์ I จะเปลี่ยนเป็นระดับชั้น F หรือสัญลักษณ์ U แล้วแต่กรณีทันที

๑๙.๖ เมื่อสิ้นภาคการศึกษา มหาวิทยาลัยจะประเมินผลการศึกษาของนักศึกษาทุกคนที่ได้ลงทะเบียนเรียนโดยจะคำนวณแต้มระดับชั้นเฉลี่ย (Grade-Point Average : GPA) ตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

๑๙.๖.๑ แต้มระดับชั้นของรายวิชาหนึ่งๆ คือ ผลคูณระหว่างจำนวนหน่วยกิตของรายวิชานั้นกับค่าระดับชั้นที่ได้จากการประเมินผลรายวิชานั้น

๑๙.๖.๒ แต้มระดับชั้นเฉลี่ยสะสม คือ ค่าผลรวมของแต้มระดับชั้นของทุกรายวิชาที่ได้ศึกษามาตั้งแต่เริ่มเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยหารด้วยจำนวนหน่วยกิตรวมของรายวิชาดังกล่าว เฉพาะรายวิชาที่มีการประเมินผลเป็นระดับชั้น และในกรณีที่มีการเรียนรายวิชาใดมากกว่าหนึ่งครั้งให้นำผลการศึกษาและหน่วยกิตทุกครั้งมาคำนวณแต้มระดับชั้นเฉลี่ยสะสมด้วย

๑๙.๖.๓ การคำนวณแต้มระดับชั้นเฉลี่ย ให้คำนวณเป็นค่าที่มีเลขทศนิยม ๒ ตำแหน่ง โดยไม่มีการปัดเศษจากทศนิยมตำแหน่งที่ ๓

๑๙.๖.๔ ในกรณีนักศึกษาได้สัญลักษณ์ I ให้ออการคำนวณแต้มระดับชั้นเฉลี่ยไว้ก่อนจนกว่าสัญลักษณ์ I จะเปลี่ยนเป็นอย่างอื่น

๑๙.๖.๕ ให้นำเฉพาะรายวิชาที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือเท่านั้นมาคำนวณแต้มระดับชั้นเฉลี่ยสะสม

๑๙.๗ การทุจริตในการวัดผล เมื่อมีการตรวจพบว่านักศึกษาทุจริตในการวัดผล เช่น การทุจริตในการสอบรายวิชาใด ให้ลงโทษโดยปรับรายวิชาที่ทุจริต และ/หรือให้พักการศึกษาไม่น้อยกว่าหนึ่งภาคการศึกษาหรือให้พ้นสภาพการเป็นนักศึกษาแล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๐ สถานภาพนักศึกษา

๒๐.๑ มหาวิทยาลัยจะนำผลการศึกษาของนักศึกษาแต่ละคนมาพิจารณาเพื่อจำแนกสถานภาพในทุกภาคการศึกษาปกติ ยกเว้นนักศึกษาที่เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยยังไม่ครบสองภาคการศึกษาปกติ ซึ่งจะได้รับพิจารณาจำแนกสถานภาพของนักศึกษาเมื่อสิ้นภาคการศึกษาที่สอง

๒๐.๒ นักศึกษามีสถานภาพสามารถจำแนกได้ดังนี้

๒๐.๒.๑ นักศึกษาปกติ ได้แก่ นักศึกษาที่สอบได้แต้มระดับชั้นเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ หรือนักศึกษาที่ได้รับการประเมินผลวิทยานิพนธ์ในระดับ S ทุกภาคการศึกษา

๒๐.๒.๒ นักศึกษารอพินิจ ได้แก่ นักศึกษาที่สอบได้แต้มระดับชั้นเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๓.๐๐ แต่ไม่ต่ำกว่า ๒.๕๐ หรือนักศึกษาที่ได้รับการประเมินผลวิทยานิพนธ์ในระดับ U แต่ยังไม่พ้นสภาพการเป็นนักศึกษา

ข้อ ๒๑ การฟื้นสภาพนักศึกษา นักศึกษาจะฟื้นสภาพตามหลักเกณฑ์ต่อไปนี้

๒๑.๑ ตาย

๒๑.๒ ลาออก

๒๑.๓ ถูกสั่งให้ฟื้นสภาพการเป็นนักศึกษาตามระเบียบหรือข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๒๑.๔ ขาดคุณสมบัติการเข้าเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัย

๒๑.๕ สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรและได้รับอนุมัติปริญญาหรืออนุปริญญาจากสภามหาวิทยาลัย

โดยให้ถือว่าวันที่สภามหาวิทยาลัยอนุมัติปริญญาหรืออนุปริญญาเป็นวันฟื้นสภาพนักศึกษา เว้นแต่ในกรณีที่ป็นนักศึกษาในหลักสูตรที่จัดการศึกษามากกว่าหนึ่งปริญญา ให้ถือว่าวันฟื้นสภาพนักศึกษาในวันที่ยื่นขอรับอนุมัติปริญญาสุดท้าย

๒๑.๖ ไม่ลงทะเบียนเรียนให้เสร็จสิ้นภายในระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนดในแต่ละภาคการศึกษา โดยมีได้ลาพักการศึกษาหรือรักษาสภาพนักศึกษาตามระเบียบของมหาวิทยาลัย ยกเว้น มีเหตุสุดวิสัยซึ่งต้องได้รับการอนุมัติจากรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

๒๑.๗ ศึกษาในมหาวิทยาลัยเกินจำนวนระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนดตามหมวด ๑๔ ทั้งนี้ไม่นับรวมภาคการศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษาตาม ข้อ ๒๒.๑

๒๑.๘ โอนไปเป็นนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาอื่น

๒๑.๙ ได้แต่มีระดับชั้นเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๒.๕๐ เมื่อสิ้นภาคการศึกษา ยกเว้น นักศึกษาที่เข้ามาศึกษาเป็นภาคการศึกษาแรก

๒๑.๑๐ ได้แต่มีระดับชั้นเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๓.๐๐ ในสองภาคการศึกษาติดต่อกัน ยกเว้น เป็นนักศึกษาที่เข้าศึกษาเป็นปีแรก

๒๑.๑๑ ระดับปริญญาโท สอบประมวลความรู้ไม่ผ่านภายใน ๒ ครั้ง

๒๑.๑๒ ระดับปริญญาเอก สอบวัดคุณสมบัติไม่ผ่านภายใน ๒ ครั้ง

๒๑.๑๓ สอบวิทยานิพนธ์ไม่ผ่านภายใน ๒ ครั้ง

ข้อ ๒๒ การลาพักการศึกษา

๒๒.๑ การลาพักการศึกษา นักศึกษาอาจจะได้รับอนุญาตให้ลาพักการศึกษาในกรณีใดกรณีหนึ่ง ดังนี้

๒๒.๑.๑ ถูกเกณฑ์หรือระดมพลเข้ารับราชการทหาร

๒๒.๑.๒ เจ็บป่วยจนต้องเข้ารับรักษาตัวในสถานพยาบาลหรือพักรักษาตัวเป็นเวลานานติดต่อกันเกิน ๓ สัปดาห์ตามคำสั่งของแพทย์

๒๒.๑.๓ ได้รับทุนแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างประเทศหรือทุนอื่นใดซึ่งเป็นประโยชน์โดยตรงต่อการศึกษาของนักศึกษา

๒๒.๑.๔ เหตุผลและความจำเป็นอื่นที่ควรได้รับการพิจารณาให้ลาพักการศึกษา

๒๒.๒ การลาพักการศึกษา ให้นักศึกษาหรือมอบฉันทะให้บุคคลอื่นดำเนินการแทนยื่นใบลาพร้อมหลักฐานอื่นๆ ที่คณะผ่านอาจารย์ที่ปรึกษา และหัวหน้าสาขาวิชาตามลำดับ เพื่อให้คณบดีที่นักศึกษาสังกัดเป็นผู้พิจารณาอนุมัติ และแจ้งสำนักมาตรฐานวิชาการและทะเบียนเพื่อปรับสถานะ ทั้งนี้นักศึกษาจะต้องดำเนินการภายใน ๓๐ วัน นับจากวันเปิดภาคการศึกษานั้น มิฉะนั้นจะฟื้นสภาพการเป็นนักศึกษา ยกเว้นกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็นให้อยู่ในดุลยพินิจของคณบดี

๒๒.๓ นักศึกษาจะลาพักการศึกษาได้ครั้งละไม่เกิน ๑ ภาคการศึกษา เว้นแต่กรณีมีเหตุผลและความจำเป็น อาจให้ลาพักการศึกษาครั้งละ ๑ ปีการศึกษาได้ โดยต้องได้รับการอนุมัติจากรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ หากยังมีความจำเป็นต้องขอลาพักการศึกษาต่อไปอีกให้ส่งคำร้องใหม่

๒๒.๔ ในกรณีที่นักศึกษาได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษาได้ไม่ต้องนับระยะเวลาที่ลาพักการศึกษาอยู่ในระยะเวลาการศึกษาตามหลักสูตร

หน้าที่ ๑๕

๒๒.๕ ระหว่างที่ได้รับการอนุมัติให้ลาพักการศึกษานักศึกษาต้องชำระค่ารักษาสถานภาพการเป็นนักศึกษาทุกภาคการศึกษาตามประกาศของมหาวิทยาลัย มิฉะนั้นจะพ้นสภาพการเป็นนักศึกษา

๒๒.๖ นักศึกษาที่ได้รับการอนุมัติให้ลาพักการศึกษา เมื่อจะกลับเข้าศึกษาให้ทำคำร้องเพื่อขออนุมัติกลับเข้าศึกษาต่อคณบดี

๒๒.๗ เมื่อนักศึกษาได้รับการอนุมัติให้กลับเข้าศึกษาหลังจากลาพักการศึกษาแล้ว ให้มีสภาพนักศึกษาเหมือนก่อนได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษา

๒๒.๘ การลาออก นักศึกษาต้องยื่นใบลาออกและหลักฐานการแสดงว่าไม่มีหนี้สินค้างชำระ โดยผ่านการพิจารณาของอาจารย์ที่ปรึกษา หัวหน้าสาขาวิชา และคณบดีที่นักศึกษาสังกัดเพื่อให้มหาวิทยาลัยพิจารณาอนุมัติ กรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็น อาจให้ผู้ปกครองยื่นใบลาออกแทนนักศึกษาได้

๒๒.๙ หลักฐานที่ใช้ประกอบการลาต่างๆ ประกอบด้วย

๒๒.๙.๑ ใบลาตามรูปแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด

๒๒.๙.๒ ใบรับรองแพทย์ (เฉพาะกรณีลาป่วย) ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

๒๒.๙.๓ หนังสือแสดงความเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษา การลาทุกประเภทต้องผ่านความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษา

๒๒.๙.๔ หลักฐานเอกสารประจักษ์แล้วแต่กรณี เช่น เอกสารการเรียกตัวเข้ารับราชการทหาร เป็นต้น

๒๒.๙.๕ หลักฐานเอกสารแสดงการปลอดหนี้สินค้างชำระกับมหาวิทยาลัยกรณีลาออก

๒๒.๑๐ การอนุมัติลาพักการศึกษาและการลาออกให้ถือวันตามที่อนุมัติให้มีผลในการลา

๒๒.๑๑ การลาทุกกรณี จะไม่ได้รับสิทธิยกเว้นจากระเบียบ ข้อบังคับอื่นใดของมหาวิทยาลัย

หมวด ๖

การเทียบโอนหน่วยกิต

ข้อ ๒๓ การย้ายคณะและการย้ายสาขาวิชาภายในมหาวิทยาลัย

๒๓.๑ การย้ายคณะและสาขาภายในคณะต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาและประธานหลักสูตร และได้รับอนุมัติจากคณบดีโดยนักศึกษาที่ขอย้ายคณะหรือสาขาต้องได้ศึกษาอยู่ในคณะหรือในหลักสูตรสาขาวิชาเดิม ไม่น้อยกว่าหนึ่งภาคการศึกษาปกติ ทั้งนี้ไม่นับภาคการศึกษาที่ลาพักหรือถูกให้พักการศึกษา

๒๓.๒ การย้ายคณะหรือสาขาวิชา ต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นก่อนหมดกำหนดการลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาที่จะเริ่มเรียนในหลักสูตรวิชาใหม่

๒๓.๓ นักศึกษาที่ได้รับการอนุมัติให้ย้ายคณะหรือสาขาวิชาจะมีสถานภาพนักศึกษาคงเดิม คณะหรือสาขาวิชาใหม่ของนักศึกษาจะโอนผลการศึกษาดังกล่าวทั้งหมดโดยไม่เปลี่ยนแปลง และการคำนวณแต้มระดับเฉลี่ยสะสมให้นำผลการศึกษาดังกล่าวมาใช้ในการคำนวณด้วย แต่การคิดหน่วยกิตสะสมตามหลักสูตรให้นำเฉพาะหน่วยกิตของรายวิชาในหลักสูตรสาขาวิชาใหม่เท่านั้น

ข้อ ๒๔ การโอนและเกณฑ์ในการเทียบโอนรายวิชานักศึกษา

การเทียบโอนวิชาเรียนและหน่วยกิตของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่น ให้เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเทียบโอนหน่วยกิตและผลการศึกษาในระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕ และประกาศของมหาวิทยาลัย

หน้าที่ ๑๖

หมวด ๗

การสอบประมวลความรู้ และการสอบวัดคุณสมบัติ

ข้อ ๒๕ คุณสมบัติของผู้สมัครสอบประมวลความรู้

๒๕.๑ ศึกษาและสอบได้จำนวนหน่วยกิตครบตามที่แต่ละหลักสูตรกำหนด

๒๕.๒ ได้แต่้ระดับชั้นเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐

๒๕.๓ มีความประพฤติดี ไม่ได้อยู่ในระหว่างการถูกลงโทษเนื่องจากผิดวินัยนักศึกษา

ข้อ ๒๖ การเปิดสอบประมวลความรู้

๒๖.๑ การสอบประมวลความรู้ ประกอบด้วย การสอบข้อเขียน และการสอบปากเปล่า ซึ่งแต่ละหลักสูตรอาจจะกำหนดให้มีการสอบทั้ง ๒ ประเภทได้ แต่จะต้องมีการสอบข้อเขียนด้วยเสมอ จะมีเฉพาะสอบปากเปล่าอย่างเดียวไม่ได้

๒๖.๒ ให้แต่ละหลักสูตรเป็นผู้กำหนดรายละเอียดการสอบ และจำนวนครั้งในการสอบต่อปีแต่ต้องสอบไม่เกินภาคการศึกษาละ ๑ ครั้ง

๒๖.๓ ให้คณะกรรมการบริหารหลักสูตร เสนอแต่งตั้งคณะกรรมการการสอบประมวลความรู้ ในแต่ละครั้ง

๒๖.๔ ผลการสอบประมวลความรู้ คือ S (ผ่าน) หรือ U (ไม่ผ่าน) นักศึกษาต้องสอบประมวลความรู้ให้ได้ระดับ S (ผ่าน) ภายใน ๒ ครั้ง มิฉะนั้นจะพ้นสภาพการเป็นนักศึกษา

ข้อ ๒๗ การสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination)

๒๗.๑ การสอบวัดคุณสมบัติ ประกอบด้วยข้อเขียนและการสอบปากเปล่า ซึ่งแต่ละหลักสูตรอาจจะกำหนดให้มีการสอบทั้ง ๒ ประเภทได้ แต่จะต้องมีการสอบข้อเขียนด้วยเสมอ จะมีเฉพาะสอบปากเปล่าอย่างเดียวไม่ได้ ทั้งนี้หลักเกณฑ์การสอบให้เป็นไปตามเกณฑ์ของกระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม และเกณฑ์ของแต่ละหลักสูตร

๒๗.๒ ให้คณะกรรมการบริหารหลักสูตรเสนอแต่งตั้งคณะกรรมการการสอบวัดคุณสมบัติต่อมหาวิทยาลัยในแต่ละครั้ง

๒๗.๓ นักศึกษาต้องสอบวัดคุณสมบัติให้ได้ระดับ S (ผ่าน) ภายใน ๓ ปี มิฉะนั้นจะถูกถอนชื่อออกจากทะเบียนนักศึกษา ทั้งนี้ให้เป็นไปตามกำหนดเงื่อนไขการสอบวัดคุณสมบัติของแต่ละหลักสูตร

หมวด ๘

การทำการค้นคว้าอิสระ วิทยานิพนธ์ และดุษฎีนิพนธ์

ข้อ ๒๘ การลงทะเบียนการค้นคว้าอิสระ วิทยานิพนธ์และดุษฎีนิพนธ์จะกระทำไดเมื่อนักศึกษามีคุณสมบัติครบตามที่แต่ละหลักสูตรกำหนด โดยให้ความเห็นชอบจากประธานหลักสูตร ทั้งนี้หลักเกณฑ์อื่นๆ ให้เป็นไปตามข้อกำหนดของหลักสูตร

ข้อ ๒๙ เมื่อนักศึกษาลงทะเบียนทำดุษฎีนิพนธ์แล้วให้คณบดีแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาดุษฎีนิพนธ์ วิทยานิพนธ์ และการค้นคว้าอิสระ เพื่อให้มีหน้าที่แนะนำการทำค้นคว้าวิทยานิพนธ์และดุษฎีนิพนธ์

ข้อ ๓๐ นักศึกษาจะต้องผ่านการอนุมัติเค้าโครงภายใน ๒ ปีการศึกษาหลังจากสอบผ่านวัดคุณสมบัติ มิฉะนั้นจะถูกถอนชื่อออกจากทะเบียนนักศึกษา

ข้อ ๓๑ การประเมินผลการค้นคว้าอิสระ วิทยานิพนธ์ และดุษฎีนิพนธ์ ให้ประเมินผลทุกสิ้นภาคการศึกษาที่นักศึกษาลงทะเบียน

หน้าที่ ๑๗

หมวด ๙ การสำเร็จการศึกษา

ข้อ ๓๒ การสำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาทุกระดับ ให้เป็นไปตามเกณฑ์การสำเร็จการศึกษาดังต่อไปนี้

๓๒.๑ ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต และประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง

๓๒.๑.๑ ศึกษารายวิชาครบตามจำนวนหน่วยกิตที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และต้องได้ระดับคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ จากระบบ ๔ ระดับคะแนนหรือเทียบเท่า และบรรลุผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้เป็นไปตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา

๓๒.๑.๒ มีผลการสอบวัดความรู้ระดับความรู้ภาษาอังกฤษตามประกาศของมหาวิทยาลัย

๓๒.๑.๓ มีผลการทดสอบสมรรถนะและทักษะด้านดิจิทัลตามประกาศของมหาวิทยาลัย

๓๒.๑.๔ ไม่อยู่ในระหว่างการรอรับโทษทางวินัยนักศึกษาที่ระบุให้งดการเสนอชื่อเพื่อรับประกาศนียบัตรชั่วคราวระยะเวลาหนึ่ง

๓๒.๒ ระดับปริญญาโท แผน ๑

แผน ๑ ต้องมีคุณสมบัติดังนี้

(๑) ศึกษารายวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดในหลักสูตร (ถ้ามี) โดยจะต้องได้ระดับคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ จากระบบ ๔ ระดับคะแนนหรือเทียบเท่า

(๒) เสนอวิทยานิพนธ์และสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้าย จนบรรลุผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สำหรับการสอบปากเปล่าให้ดำเนินการโดยคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้ง ซึ่งมีองค์ประกอบตามข้อ ๖.๓.๔ โดยเป็นระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้

(๓) เสนอผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ได้รับการตีพิมพ์หรืออย่างน้อยได้รับการเผยแพร่ ในรูปแบบบทความหรือนวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์หรือผลงานทางวิชาการอื่นซึ่งสามารถสืบค้นได้ตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

(๔) มีผลการสอบวัดความรู้ระดับความรู้ภาษาอังกฤษตามประกาศของมหาวิทยาลัย

(๕) มีผลการทดสอบสมรรถนะและทักษะด้านดิจิทัลตามประกาศของมหาวิทยาลัย

(๖) ผ่านการตรวจสอบการคัดลอกผลงานตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด

แผน ๒ ต้องมีคุณสมบัติดังนี้

(๑) ศึกษารายวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดในหลักสูตรโดยจะต้องได้รับแต้มระดับชั้นเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ จากระบบ ๔.๐๐ ระดับคะแนนหรือเทียบเท่า

(๒) สอบผ่านการสอบประมวลความรู้ ด้วยข้อเขียนและ/หรือปากเปล่าในสาขาวิชานั้น

(๓) เสนอรายงานการค้นคว้าอิสระ และสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้าย จนบรรลุผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สำหรับการสอบปากเปล่าให้ดำเนินการโดยคณะกรรมการสอบที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้ง ตามหลักเกณฑ์ที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด และเป็นระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้

(๔) มีผลการสอบวัดความรู้ระดับความรู้ภาษาอังกฤษตามประกาศของมหาวิทยาลัย

(๕) มีผลการทดสอบสมรรถนะและทักษะด้านดิจิทัลตามประกาศของมหาวิทยาลัย

(๖) ผ่านการตรวจสอบการคัดลอกผลงานตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด

๓๒.๓ ระดับปริญญาเอก

แผน ๑ ต้องมีคุณสมบัติดังนี้

(๑) สอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติ เพื่อเป็นผู้มีสิทธิขอทำวิทยานิพนธ์ เสนอวิทยานิพนธ์ และสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้ายจนบรรลุผลลัพท์การเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สำหรับการสอบปากเปล่าให้ดำเนินการโดยคณะกรรมการที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้ง ตามข้อ ๖.๔.๔ ซึ่งจะต้องประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิจากภายในและภายนอกสถาบัน และต้องเป็นระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้ เกณฑ์การวัดผลสัมฤทธิ์ในการสอบประกอบด้วย องค์กรความรู้ใหม่ซึ่งพิจารณาจากข้อความแห่งการริเริ่มและความรู้ความเข้าใจในวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา

(๒) ผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ต้องได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศที่คณะกรรมการกำหนด อย่างน้อย ๒ เรื่อง หรือ

ผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ต้องได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารระดับนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศที่คณะกรรมการกำหนด อย่างน้อย ๑ เรื่องและเป็นผลงานนวัตกรรม หรือผลงานสร้างสรรค์ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เชิงสังคมและเศรษฐกิจ อย่างน้อย ๑ เรื่อง หรือได้รับสิทธิบัตร อย่างน้อย ๑ สิทธิบัตร

กรณีผลงานนวัตกรรม หรือผลงานสร้างสรรค์ วิทยานิพนธ์ต้องได้รับการประเมินจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกในสาขาเดียวกันหรือเกี่ยวข้องอย่างน้อย ๓ คน ที่เป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับ โดยได้รับความเห็นชอบจากสถาบันอุดมศึกษา

สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาเอกกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ อาจเผยแพร่ในวารสารระดับชาติที่มีคุณภาพตามที่คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษากำหนด

(๓) มีผลการสอบวัดความรู้ระดับความรู้ภาษาอังกฤษตามประกาศของมหาวิทยาลัย

(๔) มีผลการทดสอบสมรรถนะและทักษะด้านดิจิทัลตามประกาศของมหาวิทยาลัย

(๕) ผ่านการตรวจสอบการคัดลอกผลงานตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด

แผน ๒ ต้องมีคุณสมบัติดังนี้

(๑) ศึกษารายวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดในหลักสูตร โดยจะต้องได้ระดับคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ จากระบบ ๔ ระดับคะแนนหรือเทียบเท่า

(๒) สอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติ เพื่อเป็นผู้มีสิทธิขอทำวิทยานิพนธ์ เสนอวิทยานิพนธ์ และสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้าย จนบรรลุผลลัพท์การเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สำหรับการสอบปากเปล่าให้ดำเนินการโดยคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้ง ซึ่งจะต้องประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิจากภายในและภายนอกสถาบันอุดมศึกษา และต้องเป็นระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้ เกณฑ์การวัดผลสัมฤทธิ์ในการสอบประกอบด้วย องค์กรความรู้ใหม่ซึ่งพิจารณาจากข้อความแห่งการริเริ่มและความรู้ความเข้าใจในวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา

(๓) ผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ต้องได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารระดับนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศที่คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษากำหนด หรือได้รับสิทธิบัตร หรือเป็นผลงานนวัตกรรม หรือผลงานสร้างสรรค์ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เชิงสังคมและเศรษฐกิจ

หน้าที่ ๑๙

กรณีผลงานนวัตกรรม หรือผลงานสร้างสรรค์ วิทยานิพนธ์ต้องได้รับการประเมินจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกในสาขาเดียวกันหรือเกี่ยวข้องอย่างน้อย ๓ คน ที่เป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับ โดยได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย

สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาเอกกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ อาจเผยแพร่ในวารสารระดับชาติที่มีคุณภาพตามที่คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษากำหนด

(๔) มีผลการสอบวัดความรู้ระดับความรู้ภาษาอังกฤษตามประกาศของมหาวิทยาลัย

(๕) มีผลการทดสอบสมรรถนะและทักษะด้านดิจิทัลตามประกาศของมหาวิทยาลัย

(๖) ผ่านการตรวจสอบการคัดลอกผลงานตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด

(๗) ผ่านการศึกษาดูงานต่างประเทศตามเงื่อนไขของหลักสูตร

ข้อ ๓๓ การคัดลอกผลงาน

หากพบว่า นักศึกษาไม่มีจริยธรรมในการทำวิจัย คือ มีการคัดลอกผลงานของผู้อื่นหรือการซ้ำซ้อนกับงานของผู้อื่น หรือมีการจ้างทำรายงานการค้นคว้าอิสระ วิทยานิพนธ์ หรือดุษฎีนิพนธ์ ให้ลงโทษตามประกาศของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๓๔ ปริญญาบัตรและใบแสดงผลการศึกษา

การออกใบปริญญาบัตรและใบแสดงผลการศึกษา ให้ระบุชื่อปริญญา ชื่อสาขาวิชา และชื่อรายวิชา ให้ตรงกับที่ระบุไว้ในเอกสารหลักสูตรฉบับที่คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษารับรอง พร้อมทั้งระบุหัวข้อ การค้นคว้าอิสระ วิทยานิพนธ์หรือดุษฎีนิพนธ์ ที่สอดคล้องกับสาขาวิชา

หมวด ๑๐

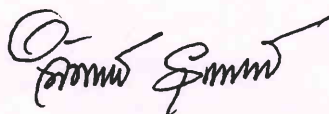
บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๕ การดำเนินการใดๆ ที่ได้ดำเนินการไปหรืออยู่ในระหว่างดำเนินการก่อน ให้ใช้ระเบียบนี้ให้ดำเนินการต่อไปตามระเบียบมหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ว่าด้วย การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๖

ข้อ ๓๖ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ ในกรณีที่นอกเหนือจากระเบียบนี้ ให้อธิการบดีมีอำนาจดำเนินการได้ตามที่เห็นสมควร

จึงประกาศมาให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ เดือน เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๖

(ดร.ฉันทวิทย์ สุชาติานนท์)

นายกสภามหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ